

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/90/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3812010241
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Samaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3812010241.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Samaša a sudcov JUDr. Františka Kováča a JUDr. Dušana Krč-Šeberu na verejnom zasadnutí konanom dňa 4. januára 2016 prejednal odvolania prokurátorky Okresnej prokuratúry Prievidza a obžalovaného Patrika Krnáča v trestnej veci obžalovaných

X) U. B.,

nar. XX.X.XXXX v Q., trvale bytom U., Ul. F. B. XXX/X, t.č. v inej veci vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Banská Bystrica - Kráľová, na verejnom zasadnutí prítomného,

X) D. F.,

nar. XX.XX.XXXX v Q., trvale bytom U., Ul. M. D. XXX/XX, na verejnom zasadnutí prítomného,

ktoré podali proti rozsudku Okresného súdu Prievidza, sp.zn. 3T/75/2012 zo dňa 6. mája 2015 a takto

r o z h o d o l :

I.

Podľa § 321 ods. 1 písm. b/, c/, ods. 2 Tr.por. zrušuje sa napadnutý rozsudok vo výroku o oslobodení obžalovaného D. F. podľa § 285 písm. c/ Tr.por. spod obžaloby prokurátorky Okresnej prokuratúry Prievidza, sp.zn. 2Pv 894/10 zo dňa 28.03.2010.

Zároveň sa podľa § 321 ods. 2 Tr.por. zrušuje u obžalovaného D. F. aj celý výrok o treste.

Podľa § 322 ods. 1 Tr.por. sa trestná vec obžalovaného D. F. vracia súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Výrok o vine pre pokračujúci zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. d/ Tr.zák. sčasti samostatne a sčasti spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr.zák. v rozsudku súdu prvého stupňa týkajúci sa obžalovaného D. F. zostáva týmto zrušením nedotknutý.

II.

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolanie obžalovaného U. B. zamietá, pretože nie je dôvodné.

o d ō v o d n e n i e :

Rozsudkom súdu prvého stupňa bol obžalovaný U. B. uznaný vinným z obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, d/, ods. 2 písm. a/ Tr.zák., pretože od presne nezisteného času až do dňa 16.12.2011 v okrese Prievidza mal pri sebe 2 ks injekčných striekačiek o hmotnosti 0,78 g kryštalickej látky s obsahom účinnej látky metamfetamín, čo predstavovalo množstvo 14-57 obvykle jednorazových dávok, až kým počas jazdy osobným motorovým vozidlom VW U., U., po ceste z mesta Prievidza do mesta Handlová, v čase okolo 10:30 hod. poskytol D. F. a R. Q. pre ich vlastnú potrebu za požičanie sumy 50 eur 1 ks z uvedených zatavených infekčných striekačiek s obsahom kryštalickej látky s účinnou látkou metamfetamín 77,1% hmotnostných o hmotnosti 0,52 g, predstavujúcej 9-38 obvykle jednorazových dávok, druhú striekačku s kryštalickej látkou s obsahom účinnej látky metamfetamín 76,5% hmotnostných, predstavujúcej 5 až 19 obvykle jednorazových dávok, odložil v aute VW U., U., pričom už bol za pokus zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 14 k § 172 odsek 1 písmeno a), c), d) Trestného zákona odsúdený dňa 22.11.2006 rozsudkom Okresného súdu Prievidza, sp.zn. 3T/126/2006.

Bol za to odsúdený podľa § 172 ods. 2 Tr.zák. s použitím §§ 42 ods. 1, 41 ods. 2, 37 písm. h/, m/, 38 ods. 7 Tr.zák. k súhrnnému trestu odňatia slobody na 12 rokov a 6 mesiacov, pre výkon ktorého trestu bol zaradený podľa § 48 ods. 3 písm. b/ Tr.zák. do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr.zák. súd zároveň zrušil výrok o treste v skoršom rozsudku Okresného súdu Partizánske, sp.zn. 2T/184/2012 z o dňa 4.12.2012 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne, sp.zn. 3To/9/2013 zo dňa 20.2.2013, ako i všetky ďalšie rozhodnutia na tento zrušený výrok nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa §§ 76 ods. 1, 78 ods. 1 Tr.zák. bol obžalovanému uložený ochranný dohľad v trvaní 2 rokov.

Ďalej bol rozsudkom súdu prvého stupňa obžalovaný D. F. uznaný vinným v bodoch 1) a 2) z pokračovacieho zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. d/ Tr.zák. sčasti samostatne a sčasti spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr.zák., pretože 1) dňa 26.1.2012 o 12:00 hod. v meste Prievidza, v herni pri bare Extrem, kúpil za 20 eur od I. F. 1 ks plastovej striekačky s 0,23 g kryštalickej látky s obsahom účinnej látky metamfetamín 79,5 % hmotnostných, čo predstavoval množstvo 5-18 obvykle jednorazových dávok a túto mal pri sebe až do 14:00 hod., kedy ju v Prievidzi na T. ulici, pred vchodom bytového domu č. 7, počas príchodu policajtov Okresného riaditeľstva PZ Prievidza zahodil, pričom metamfetamín je podľa Zákona č 139/1998 Z.z. v znení neskorších predpisov zaradený do II. skupiny psychotropných látok; 2) dňa 16.12.2011 v čase okolo 10:30 hod., počas jazdy osobným motorovým vozidlom VW U., U. po ceste z Prievidze do Handlovej, od vodiča - obžalovaného U. B., ako odmenu za požičanie finančnej hotovosti vo výške 50 eur, si obstarali po predchádzajúcej dohode 1 ks zatavenej injekčnej striekačky s 0,52 g kryštalickej látky s obsahom účinnej látky metamfetamín 77,1 % hmotnostných, čo predstavovalo množstvo 9-38 obvykle jednorazových dávok, metamfetamín prevzal od obžalovaného U. B. obžalovaný D. F. a túto následne u seba uschovala obžalovaná R. Q. pre oboch až do 11:20 hod., kedy ju vydala na výzvu polície v Handlovej na L. ceste, pričom metamfetamín je podľa Zákona č. 139/1998 Z.z. v znení neskorších predpisov zaradený do II. skupiny psychotropných látok.

Bol za to odsúdený podľa § 172 ods. 1 Tr.zák. s použitím §§ 36 písm. l/, n/, 38 ods. 3, 51 ods. 1 Tr.zák. k trestu odňatia slobody na 3 roky s probačným dohľadom nad správaním obvineného, výkon ktorého trestu bol obžalovanému podmienene odložený podľa § 49 ods. 1 písm. a/, 51 ods. 2 Tr.zák. na skúšobnú dobu 28 mesiacov.

Podľa § 51 ods. 3 písm. b/ Tr.zák. bolo obžalovanému zakázané v skúšobnej dobe používanie psychotropných a omamných látok.

Rozsudkom súdu prvého stupňa bol obžalovaný D. F. podľa § 285 písm. c/ Tr.por. oslobodený spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Prievidza č. 2Pv 894/10, doručenej Okresnému súdu Prievidza dňa 30.3.2012, v ktorej mu bolo kladené za vinu, že sa mal dopustiť zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr.zák. v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. a/ Tr.zák., s poukazom na ustanovenie § 138 písm. d/ Tr.zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr.zák., pretože dňa 2.11.2010 okolo 13:45 hod. v Prievidzi, na Ulici S. č. XX, zazvonili pri vchodových dverách bytu č. 7, v ktorom bývala rodina poškodeného L. W., ktorý vyšiel pred dvere, obžalovaný L.. T. B. a obžalovaný D. F. vyzvali poškodeného, aby vrátil notebook, čo poškodený odmietal, tvrdil, že v byte je len notebook jeho brata a poškodený žiadny iný notebook v minulosti neodcudzil, obžalovaný L.. T. B. chytil poškodeného za hrudníka a vtláčil ho do bytu, do chodby bytu následne vošli obžalovaný L.. T. B. aj s obžalovaným D. F., obžalovaný L.. T. B. udrel päťou poškodeného L. W. do tváre, v dôsledku čoho poškodený spadol na zem, obžalovaný L.. T. B. mu chytil ruky a vyzval obžalovaného D. F., aby mu išiel pomôcť, obžalovaný D. F. udrel poškodeného do tváre, ťahal ho za vlasy, v úmysle vytiahnuť ho z bytu, čomu sa poškodený bránil, a vtedy obžalovaný L.. T. B. pravou nohou stúpil na hlavu poškodenému, ležiacemu na zemi, obžalovaný D. F. pristúpil nohou poškodenému krk, po čom do chodby bytu vošla z izby poškodená L. W. a vyzývala oboch obžalovaných, aby opustili byt, lebo privolá políciu, obžalovaný L.. T. B. jej vulgárne nadával a vyhrážal sa, že ak zavolá políciu, fyzicky ju napadne, obžalovaný D. F. vtedy chytil poškodenú L. W. a vyhrážal sa jej fyzickým násilím, pritlačil ju o skriňu v chodbe bytu a následne obžalovaný L.. T. B. a obžalovaný D. F. z bytu odišli, v dôsledku fyzického napadnutia poškodený L. W. utrpel drobné zranenie, opuch a tržnú ranu hornej pery, krvné odreniny na ramenách, čo si nevyžiadalo narušenie obvyklého spôsobu život, pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Napokon rozsudkom súdu prvého stupňa boli odsúdení aj obžalovaná R. Q. pre prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 2 Tr.zák. a obžalovaný L.. T. B. pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr.zák. v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. a/ Tr.zák. s poukazom na § 138 písm. d/ Tr.zák. Ohľadne týchto dvoch obžalovaných nadobudli výroky rozsudku právoplatnosť.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podali v zákonnej lehote odvolania obžalovaný U. B. a prokurátorka okresnej prokuratúry. Obžalovaný U. B. zahlásil odvolanie do zápisnice o hlavnom pojednávaní ihneď po vyhlásení rozsudku. Následne obžalovaný odvolanie písomne odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu. Podľa názoru obhajcu, súd prvého stupňa nesprávne vyhodnotil skutkový stav, a to najmä s ohľadom vyhodnotenia výpovedí jednotlivých svedkov, ako aj výpovedí samotných obžalovaných. Tu obhajca poukázal na obsah výpovedí spoluobžalovaných D. F. a R. Q., pričom najmä ohľadom druhej striekačky sú výpovede nejasné a menené. Títo obžalovaní tiež rozdielne vypovedali o miestach, kde sedeli vo vozidle, ktoré riadil obžalovaný U. B.. Ďalej obhajca poukázal na rozpory vo výpovediach svedkov - príslušníkov PZ L. Q. a Q. N., pokiaľ ide o zastavenie vozidla, v ktorom boli obžalovaní U. B., D. F. a R. Q., pričom obhajca vyslovil názor, že obžalovaný F. mal pervitín už pred celou policajnou akciou a obžalovaný B. sa do tej dostal až po nejakých zvláštnych okolnostiach. Z výpovedí svedkov Q. M. a L. G. podľa názoru obhajcu vyplýva, že obžalovaní D. F. a R. Q. celú vec „hodili“ na obžalovaného U. B., pričom súd prvého stupňa pochybil, keď nevykonal konfrontácie medzi svedkami G. a obžalovanou Q. a medzi svedkami G. a Y.. Pôvod stôp metamfetamínu na rukách obžalovaného B., pritom nemusí súvisieť s jeho trestnou činnosťou, pričom ku kontaminácii mohlo dôjsť aj podaním rúk, či výmenou peňazí. Obhajca hodnotil usvedčujúce výpovede obžalovaného F. a Q. za účelové v snahe vytvoriť si podmienky pre miernejší postih. Pre uznanie viny sa pritom nemožno uspokojiť ani s odkazom na drogovú minulosť obžalovaného U. B.. Podľa názoru obhajcu mal súd v tomto prípade uplatniť historicky osvedčenú a platnú právnu zásadu „in dubio pro reo“. Obhajca navrhol rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť.

Z písomne zahláseného odvolania prokurátorky vyplynulo, že toto smeruje proti výroku o oslobodení obžalovaného D. F. spod obžaloby, ako aj proti výroku o treste tohto obžalovaného. V písomnom odôvodnení prokurátorka poukázala najmä na to, že obžalovaný D. F. je usvedčený výpoveďou obžalovaného L.. B., ktorý uviedol, že k bytu poškodených išli z iniciatívy D. F., pričom keď obžalovaný L.. B. neoprávnene vošiel do bytu za poškodeným, obžalovaný F. sa ku nim pripojil, vošiel do bytu a tiež napadol poškodeného, ktorému dal facku a komunikoval s poškodenou W.. K zmenenej výpovedi poškodeného W. na hlavnom pojednávaní prokurátorka uviedla, že táto je nevierohodná, pretože tento poškodený usvedčoval aj obžalovaného F., ako v trestnom oznámení, keď mohol byť pod vplyvom liekov,

tak aj po vznesení obvinenia obidvom obžalovaným. Poškodený tu nič nevy povedal o tom, že obžalovaný F. ho mal „brániť“ pred fyzickým útokom obžalovaným L.. B.. Tu prokurátorka poukázala aj na lekársku správu o zranení poškodeného L. W., z ktorej vyplýva, že poškodený ošetrujúcemu lekárovi L.. F. uviedol pri ošetrovaní, že bol doma napadnutý, kopali ho do chrbta a rúk a trikrát ho udreli do tváre (vy povedal teda o viac ako jednom útočníkovi). Prokurátorka pritom v odvolaní uviedla, že aj keď po zmene výpovede poškodeného súd jednoznačne nemal preukázané, že obžalovaný D. F. sa v spolupáchateľstve s L.. B. dopustil zločinu vydierania podľa § 189 Tr.zák., dostatočne bolo preukázané, že neoprávnene spolu s B. vnikol do obydlija iného (už v čase, keď L.. B. vydieral poškodeného a použil proti nemu fyzické násilie). Obžalovaný F. dal v byte poškodenému minimálne jednu facku a dopustil sa verbálnych hrozieb voči matke poškodeného, čo by odôvodňovalo použitie právnej kvalifikácie podľa § 194 ods. 1, 2 písm. a/ Tr.zák. s poukazom na § 138 písm. d/ Tr.zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr.zák. Prokurátorka navrhla podľa § 321 ods. 1 písm. c/ Tr.por. zrušiť oslobodzujúci výrok rozsudku a podľa § 322 ods. 1 Tr.por. vec vrátiť v tejto časti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaniach, navrhol obhajca obžalovaného U. B. odvolaniu obžalovaného vyhovieť a rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť. Prokurátor krajskej prokuratúry navrhol oslobodzujúci výrok rozsudku súdu prvého stupňa zrušiť podľa § 321 ods. 1 písm. b/, c/, ods. 3 Tr.por. a podľa § 322 ods. 1 Tr.por. navrhol vec v tejto časti vrátiť súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie. Odvolanie obžalovaného U. B. navrhol prokurátor krajskej prokuratúry ako nedôvodné zamietnuť. Obžalovaný D. F. vyslovil spokojnosť s rozhodnutím súdu prvého stupňa s tým, že čin oľutoval.

Odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré napadnutým výrokom predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie prokurátorky je dôvodné a odvolanie obžalovaného U. B. nie je dôvodné.

1) K odvolaniu prokurátorky smerujúceho proti výroku o oslobodení obžalovaného D. F. uvádza senát odvolacieho súdu nasledovné. Predovšetkým je potrebné uviesť, že z kontradiktórnosti hlavného pojednávania nevyplýva, že by súd musel prihliadať len na obsah výpovedí osôb (obžalovaných, svedkov) uskutočnených na hlavnom pojednávaní. Aj obsah výpovedí osôb na hlavnom pojednávaní musí súd hodnotiť (jednotlivo a v súhrne) najmä z hľadiska vierohodnosti. Osobitne to platí najmä v prípadoch, keď na hlavnom pojednávaní dochádza k podstatným zmenám vo výpovediach, napr. poškodených - svedkov, keď usvedčujúce výpovede z prípravného konania a ktoré boli podkladom pre podanie obžaloby sa na hlavnom pojednávaní prakticky zmenia na výpovede dokonca až ospravedlňujúce.

V prejednávacom prípade súd prvého stupňa v rozsudku konštatoval, že ako obžalovaný L.. T. B., tak aj poškodený L. W. na hlavnom pojednávaní jednoznačne vy povedal, že obžalovaný D. F. na poškodeného nielenže neútočil, ale že vkročil do bytu iba za účelom konflikt ukončiť. Tieto výpovede sú v „príkrom“ rozpore s výpoveďami v prípravnom konaní, kde napríklad aj L.. T. B. po poučení o práve odmietnuť vy povedať, ako aj o práve na právnu pomoc advokáta v postavení podozrivého, vy povedal aj o fyzickom násilí obžalovaného D. F. voči poškodenému v jeho byte. Rovnako poškodený L. W. v prípravnom konaní takto vy povedal opakovane, (vrátane zápisnice o trestnom oznámení) o násilí zo strany tohto obžalovaného. Z podrobného obsahu, ako zápisnice o trestnom oznámení, tak aj výpovedí poškodeného ako svedka pritom vôbec nevyplýva, že by obsah týchto výpovedí mal byť „skreslený“ požitými liekmi.

Naviac prokurátorka v odôvodnení odvolania veľmi správne poukázala na lekársku správu o ošetrovaní poškodeného, z ktorej tiež jednoznačne vyplýva, že voči poškodenému útočili a zranenia mu spôsobili osoby, kde výslovne použil množné číslo.

Pri celkovom hodnotení dôkazov súd prvého stupňa aj vo vzťahu k obžalovanému D. F. mal dôslednejšie hodnotiť takto zmenené výpovede k tomuto obžalovanému na hlavnom pojednávaní, čo vôbec nekorešponduje s výsledkami dokazovania v prípravnom konaní. Zo žiadneho dôkazu v prípravnom konaní (obvinený D. F. v prípravnom konaní odmietol vy povedať) pritom nevyplýva, že by tento obžalovaný mal do bytu vstúpiť len za účelom ukončenia fyzického napádania poškodeného obžalovaným B.. Práve naopak, z výsledkov dokazovania v prípravnom konaní bez akýchkoľvek pochybností vyplýva podiel aj obžalovaného D. F. ako spolupáchateľa na fyzickom napádaní poškodeného L. W. v jeho byte.

Zmenené výpovede na hlavnom pojednávaní v prospech obžalovaného D. F. jednoznačne možno hodnotiť ako účelové v snahe pomôcť tomuto obžalovanému.

Z takto rozvedených dôvodov odvolací súd v tejto časti zrušil rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 321 ods. 1 písm. b/, c/, ods. 2 Tr.por., pretože sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, následkom čoho skutkový záver súdu prvého stupňa o tom, že tento skutok nespáchal obžalovaný, je nesprávny. Podľa § 321 ods. 2 Tr.por. bol povinný odvolací súd zrušiť u obžalovaného D. F. aj celý výrok o treste. Vzhľadom k tomu, že podľa § 322 ods. 4 písm. a/ Tr.por. nemohol odvolací súd sám uznať obžalovaného za vinného pre tento skutok, podľa § 322 ods. 1 Tr.por. vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Vo vzťahu k právnej kvalifikácii predmetného skutku uvedeného v obžalobe sa zatiaľ právne úvahy prokurátorky vyslovené v odvolaní (podporené aj prokurátorom krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí) javia aj odvolaciemu súdu ako správne.

2) K odvolaniu obžalovaného U. B. uvádza senát odvolacieho súdu nasledovné. Predovšetkým nie je možné stotožniť sa všeobecne s názorom obhajcu v tom, že súd prvého stupňa u tohto obžalovaného nesprávne vyhodnotil dôkazy, na základe čoho nesprávne ustálil skutkový stav. Súd prvého stupňa v podrobných písomných dôvodoch rozsudku popísal obsah vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní a podrobne uviedol svoje skutkové úvahy, ktoré ho viedli k záveru o vine obžalovaného U. B. pre drogový obzvlášť závažný zločin. Obhajcom uvádzané rozpory v usvedčujúcich výpovediach spoluobžalovaných D. F. a R. Q. nie sú takého charakteru, že by vylučovali vierohodnosť ich výpovedí. Nie obžalovaná Q., ale obžalovaný B. zistil, že za nimi idú policajti, pričom vzhľadom na to vznikla vo vozidle nepochybne atmosféra napätia, strachu a stresu, pretože všetci traja obžalovaní vedeli, že sa vo vozidle nachádzajú drogy. Preto niektoré detaily ich následného konania nemuseli vyznieť vo výpovediach rovnako. Je pritom ale logická výpoveď obžalovaného F. a Q. o tom, že obžalovaný U. B. sa začal chovať „stresujúco“ v snahe „zbaviť“ sa striekačky, ktorú mal pri sebe, pretože obžalovaný B. mal za sebou súdnu drogovú minulosť a aj v dobe činu bol v skúšobnej dobe podmienenečného prepustenia.

Ani rozpory vo výpovediach obžalovaných týkajúce sa toho, na ktorom mieste vo vozidle sedeli konkrétni spolujazdci obžalovaného U. B., nie sú tak významné, že by znevierohodňovali inak usvedčujúce výpovede obžalovaných, pretože títo správne poukázali, že v predmetnej dobe sa viezli prakticky v dvoch vozidlách, ktoré riadil obžalovaný U. B. (výmena vozidiel) a rozpory môžu s týmto súvisieť.

Okrem usvedčujúcich dôkazov tak, ako na ne poukázal súd prvého stupňa, senát odvolacieho súdu pri hodnotení vierohodnosti obrany obžalovaného U. B. v tom, že injekčná striekačka s drogou nájdená vo vozidle nie je „jeho“, poukazuje na dve významné okolnosti. Na obidvoch rukách obžalovaného U. B. bola na steroch zistená prítomnosť látky metamfetamín. Taktiež z právoplatného rozsudku Okresného súdu Trenčín, sp.zn. 2T/184/2012 zo dňa 4.12.2012 (voči nemu bol ukladaný súhrnný trest v tomto konaní) vyplýva, že obžalovaný U. B. bol odsúdený za drogovú trestnú činnosť spočívajúcu aj v prechovávaní predmetov určených na výrobu metamfetamínu. Aj uvedené skutočnosti potom korešpondujú s usvedčujúcimi výpoveďami v tom, že predmetné dve injekčné striekačky s metamfetamínom pochádzajú práve a len od obžalovaného U. B..

Tento obžalovaný mal možnosť vyrobiť takúto drogu, na jeho obidvoch rukách sa našli stopy tejto drogy a dvaja spoluobžalovaní tvrdia, že zaistená droga pochádza od obžalovaného. Skutkový stav preto súd prvého stupňa u tohto obžalovaného správne zistil bez akýchkoľvek pochybností a neprichádzalo do úvahy obhajcom navrhované použitie zásady „v pochybnostiach v prospech obvineného“.

Odvolací súd pritom nezistil u obžalovaného U. B. pochybenie ani pri stanovovaní právnej kvalifikácie, pretože obžalovaný si zadovážil a prechovával po akúkoľvek dobu psychotropnú látku, pričom spáchal uvedený čin, hoci bol za taký čin odsúdený právoplatným rozsudkom Okresného súdu Prievidza uvedeným v skutkovej vete rozsudku.

Ani vo výroku o treste odvolací súd nezistil pochybenie, pričom obžalovanému bol správne uložený súhrnný trest podľa príslušných ustanovení §§ 42 a 41 Tr.zák. Výmera uloženého trestu odňatia slobody zodpovedá použitým zákonným ustanoveniam. Ustanovenie § 38 ods. 7 Tr.zák. pritom použil súd prvého

stupňa v prospech obžalovaného, pretože pri opätovnom spáchaní zločinu sa má inak podľa § 38 ods. 5 Tr.zák. zvyšovať dolná hranica trestnej sadzby o 1. Pri zvýšenej hornej hranici trestnej sadzby podľa § 41 ods. 2 Tr.zák. o 1/3 by bola dolná hranica zvýšenej trestnej sadzby podľa § 38 ods. 5 Tr.zák. 15 rokov odňatia slobody. Výrok o zaradení do príslušného ústavu na výkon trestu a o ochrannom dohľade sú povinné výroky vyplývajúce z použitých ustanovení Trestného zákona.

Z takto rozvedených dôvodov odvolací súd odvolanie obžalovaného U. B. zamietol, pretože nie je dôvodné.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.